

РЕШЕНИЕ

№ 341

гр. София, 31.03.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ ГРАДСКИ СЪД, ТО VI-23, в публично заседание на двадесет и четвърти февруари през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Анна Ненова

при участието на секретаря Димитринка Анг. И.а
като разгледа докладваното от Анна Ненова Търговско дело №
20211100901686 по описа за 2021 година

и за да се произнесе, взе предвид следното:

Предявени са искове по чл. 694, ал. 2, т. 1 от ТЗ.

Ищецът Национална агенция за приходите твърди, че с Решение № 1359 от 23.07.2019г., постановено по т.д. № 1552 по описа за 2018г., Софийски градски съд е обявил неплатежоспособността на „П.Ф.“ ЕАД и е открито производство по несъстоятелност срещу търговеца.

В търговския регистър под № 20201022082935 по партидата на длъжника е бил обявен изготвен от синдика списък на приети вземания на кредитори на дружеството, в който са били вписани публични вземания. Вземанията са били предявени от НАП с молба изх. № 24-28-1544/18 от 31.08.2020г. като обезпечени, освен другото, с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С180022-022-0048041/05.07.2018г., Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С180022-022-0051119/18.07.2018г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С1800220-022-0056921/13.08.2018г., издадени от издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП София, вписани в Централния регистър на особените залози под № 2020082100129, № 2020082100221 и № 2020082100371. Съгласно обявения списък за вземанията не е била предвидена поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1 от ТЗ.

В срока по чл. 690 от ТЗ НАП е депозирала възражение изх. № 24-28-1544/18 от

29.10.2020г. срещу списъка на приетите вземания, като е направено искане да бъде променена поредността на удовлетворяване на вземанията.

С Определение № 264031 от 02.08.2021г. по т.д. № 1552/2018г., обявено в търговския регистър № 20210803133836, съдът по несъстоятелността е оставил възражението без уважение като неоснователно и е одобрил списъка във вида, в който е изготвен.

С исковата молба ищецът предявява иск за установяване на поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ на публичните вземания по посочените постановления, поради факта, че е налице обезпечение, даващо право на предпочтително удовлетворяване по смисъла на разпоредбата.

Също съгласно исковата молба искът е допустим, изрично посочено в разпоредбата на чл. 726, ал. 1 и ал. 2 от ТЗ, а по същество искът е основателен – наличието на наложени по реда на ДОПК обезпечителни мерки, вписани в ЦРОЗ, дава право на НАП като кредитор да удовлетвори вземанията си, за обезпечаване на които е наложена обезпечителната мярка при разпределение на суми, получени от реализация на обезпеченото имущество, което безспорно създава привилегия за държавата спрямо останалите кредитори на несъстоятелността. По смисъла на чл. 726, ал. 2 от ТЗ под „съдебен ред“ следва да се има предвид производството по разглеждане на иск по чл. 694 от ТЗ с оглед обусловеността и обслужващата му роля спрямо производството по несъстоятелност. В този смисъл е съдебната практика – Решение № 185/10.12.2014г. по т.д. № 3199/2013г. на ВКС, ТК, I т.о.

С исковата молба се предявява още и иск за установяване съществуването на парични вземания за лихви по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД върху възнаграждения за вещи лица, платени от държавния бюджет по чл. 78, ал. 6 от ГПК, установени с изпълнителен лист от 19.07.2016г. по гр.д. № 1018/2015г. на Районен съд – гр. Дупница и изпълнителен лист от 22.12.2016г. по гр.д. № 14/2016г. на Районен съд – гр. Дупница, в общ размер на 98. 57 лева, от които 74. 06 лева, възникнали преди откриване на производството по несъстоятелност и които следва да са с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1 т. 8 от ТЗ и лихви в размер на 24. 51 лева, начислени до 27.08.2020г., с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ.

Ищецът иска присъждане на направените по делото разноски, включително юрисконсултско възнаграждение.

Дружеството ответник „П.Ф.“ ЕАД не е дало отговор на исковата молба.

Синдикът на „П.Ф.“ ЕАД (в несъстоятелност) Т.Д. И. намира предявените иски допустими, но неоснователни.

Постановленията за налагане на обезпечителни мерки изх. № С180022-022-0048041/05.07.2018г., изх. № С180022-022-0051119/18.07.2018г. и изх. № С1800220-022-

0056921/13.08.2018г. не могат да бъдат основание обезпечените с тях вземания да се приемат в производството по несъстоятелност с поредност по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, тъй като от събраните доказателства се установява, че са вписани по реда на ЗОЗ в ЦРОЗ след датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност. Съгласно императивната норма на чл. 638, ал. 4, изр. 3 от ТЗ не се допуска налагане на обезпечителни мерки по реда на ГПК или ДОПК върху имущество на длъжника след откриване на производството по несъстоятелност.

За предявените за установяване вземания от 98. 57 лева е изложено, че са включени в списъка на неприети вземания, тъй като не са публични вземания (чл. 162, ал. 2 от ДОПК), за които да се дължи лихва по смисъла на чл. 175, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 1, ал. 1 от ЗЛДТДПДВ, както и няма присъдена лихвата в изпълнителния лист. Обстоятелствата се поддържат от синдика и в исковото производство, при което исковите следва да бъдат оставени без уважение.

По предявените искове

Съдът като съобрази фактите и доказателствата по делото, поотделно и в тяхната съвкупност, възприема от фактическа страна следното:

С Решение № 1359 от 23.07.2019г. по т.д. № 1552/2018г. на Софийски градски съд, ТО, VI-22 състав, е било открито производство по несъстоятелност на дружеството „П.Ф.“ ЕАД поради неплатежоспособност, с начална дата на неплатежоспособността 31.12.2017г.

Решението е било обявено в търговския регистър при Агенция по вписванията на 29.07.2019г.

В срока по чл. 685, ал. 1 от ТЗ, с молба изх. № 24-28-1544/18 от 31.08.2020г., от ищеца са били предявени публични вземания, за които е било поискано определянето на ред на удовлетворение по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ като обезпечени с Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С180022-022-0048041/05.07.2018г., Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С180022-022-0051119/18.07.2018г. и Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх. № С1800220-022-0056921/13.08.2018г., издадени от издадени от публичен изпълнител при ТД на НАП София, поради извършено вписване на постановленията в Централния регистър на особените залози под № 2020082100129, № 2020082100221 и № 2020082100371.

Вземанията са били включени в списъка на приетите вземания съгласно обявяване от 22.10.2020г. (№ 20201022082935) по партидата на длъжника, но не при посочения от ищеца ред на удовлетворение по чл. 722, ал. 1, т. 1 и от ищеца е било подадено възражение изх. № 24-28-1544/18 от 29.10.2020г. срещу списъка на приетите вземания, като е направено искане да бъде променена поредността на удовлетворяване на вземанията.

Възражението е било оставено без уважение с Определение № 264031 от 02.08.2021г. по т.д. № 1552/2018г. на СГС, ТО, VI-22 състав, обявено в търговския регистър № 20210803133836, при което е била подадена и исковата молба по делото на 13.08.2021г., по пощата.

Със същото определение на съда по несъстоятелността е било оставено без уважение и възражението на ищеца срещу неприемането на парични вземания за лихви за забава върху разноси от 220 лева по изпълнителен лист от 19.07.2016г. по гр.д. № 1018/2015г. на РС- гр. Дупница и изпълнителен лист № 116 от 22.12.2016г. по гр.д. № 14/2016г. на РС – гр. Дупница, общо лихвите в размер на 98. 57 лева, от които 74. 06 лева възникнали до датата на съдебното решение за откриване на производство по несъстоятелност и 24. 51 лева след това, изчислени в периода от 24.07.2019г. до 27.08.2020г., които вземания също са били предявени с молба изх. № 24-28-1544/18 от 31.08.2020г. Списъкът с неприети вземания относно лихвите е бил под същото обявяване в търговския регистър - от 22.10.2020г.

Обстоятелствата се установяват от представените по делото писмени доказателства, както и от вписванията и обявяванията в търговския регистър при Агенция по вписванията.

При тези установени обстоятелства предявените искове са допустими.

Исковете са предявени в срока по чл. 694, ал. 4 от ТЗ, след като от ищеца – кредитор са били направени възражения по чл. 690, ал. 1 от ТЗ относно списъка на приетите предявени вземания в частта на привилегиите (обезпеченията) на публични вземания, съответно срещу списък с неприети вземания относно лихва за забава по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, но съдът по несъстоятелността е оставил възраженията без уважение.

По същество исковете за определяне на ред на удовлетворение на предявени в производство по несъстоятелност на „П.Ф.“ ЕАД публични вземания по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ са неоснователни.

Ищецът твърди вписване в Централния регистър на особените залози на запори, наложени по реда на ДОПК за публични задължения. По аргумент от чл. 12, ал. 1 от ЗОЗ, вписването, ако се приеме допустимо по отношение на запор, наложен по реда на ДОПК, е с оглед противопоставимостта на обезпечителната мярка на трети лица и е част от нейните правни последици при реализация на обезпечението.

Съгласно разпоредбата на чл. 638, ал. 4 от ТЗ, приложима при открито производство по несъстоятелност, наложени в изпълнително производство по индивидуално принудително изпълнение запори и възбрани са непротивопоставими на кредиторите на несъстоятелността, както и не се допуска налагането на обезпечителни мерки по реда на ГПК или ДОПК върху имуществото на длъжника след откриване на производството по несъстоятелност. Вписването, на което се позовава ищецът, е свързано с вече наложени запори за публични задължения, но при открито производство по несъстоятелност те нямат

правно действие по отношение на кредиторите, при което е без значение последвалото откриването на производството по несъстоятелност вписване в ЦРОЗ, както и по аргумент от това, че не са допустими действия по допускане и налагане на допълнителни обезпечения след откриване на производството по несъстоятелност, релевантно относно привилегиите и обезпеченията на предявените в производството по несъстоятелност вземания са действията, извършени до датата на откриване на производството по несъстоятелност. Извършените от ищеца вписвания в ЦРОЗ след датата на откриване на производството по несъстоятелност са без значение и публичните вземания не могат да се ползват с ред на удовлетворение по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ, а редът на удовлетворение е по чл. 722, ал. 1, т. 6 и т. 9 от ТЗ с оглед характера на вземанията – за данъци и задължителни осигурителни вноски, с лихви до датата на решението за откриване на производство по несъстоятелност и след това. В този смисъл, при идентични обстоятелства, е и разрешението по Решение № 30 от 20.02.2018г. по в.т.д. № 340/2017г. на Апелативен съд – гр. Велико Търново, недопуснато до касация съгласно Определение от 07.01.2019г. по т.д. № 1619/2018г. на ВКС, ТК, II т.о., както и множество други определения на състави на ВКС на РБ.

Допълнително е формирана и съдебна практика, че вземания, обезпечени със заповест, вписан по реда на Закона за особените залози, по принцип не могат да се ползват с привилегиата по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ. Вписването има за последица противопоставяне на вписания последващ залог (чл. 12, ал. 2 и чл. 30, ал. 1 от ЗОЗ), а целта на вписването на обезпечителната мярка е да осуети пристъпването към изпълнение от страна на заложникът кредитор (чл. 32а от ЗОЗ). В този смисъл са Определение № 252 от 19.04.2021г. по т.д. № 552/2020г. на ВКС, ТК, I т.о., Определение № 60338 от 07.06.2021г. по т.д. № 2011/2020г. на ВКС, ТК, II т.о. и др.

При изложеното предявените по делото искове за установяване на публични вземания с поредност на удовлетворение по чл. 72, ал. 1, т. 1 от ТЗ следва да бъдат отхвърлени като неоснователни.

Следва да бъдат потвърдени обаче паричните вземания за лихви по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД от 98. 57 лева върху разноски от 220 лева по изпълнителните листа, издадени от състави на РС. гр. Дупница по реда на чл. 78, ал. 6 от ГПК.

Съгласно разпоредбата на чл. 86, ал. 1 от ЗЗД когато делото е решено в полза на лице, освободен от държавна такса или от разноски в производството, осъденото лице е длъжно да заплати всички длъжащи се такси и разноски, като съответните суми се присъждат в полза на съда. Възникналото частно вземане за платени от бюджета на съда разноски е по правилата на непозволеното увреждане и лихва, по чл. 86, ал. 1, вр. чл. 84 от ЗЗД, е дължима поне от датата на влизане в сила на съдебното решение, потвърждаващо разноските като дължими.

Това е било и в случая. С влезли в сила съдебни решения са били присъдени разноски по реда на чл. 78, ал. 6 от ГПК, длъжникът е дължал плащането им, а при забава -

и лихва по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД, при ред на удовлетворение по чл. 722, ал. 1, т. 8 и чл. 722, ал. 1, т. 9 в зависимост периода на лихвата.

При предявяване на вземанията за лихви ищецът НАП не е твърдял, че се касае за публични вземания (чл. 162, ал. 2 от ДОПК), за които да се дължи лихва по смисъла на чл. 175, ал. 1 от ДОПК, вр. чл. 1, ал. 1 от ЗЛДТДПДВ и възраженията на синдика по делото в този смисъл са неоснователни. Без значение е още, че лихвата не е присъдена в изпълнителния лист, щом тя е дължима. Това възражение на синдика също е неоснователно.

Или в тази част предявените от ищеца искове по чл. 694, ал. 2, т. 1 от ТЗ следва да бъдат уважени – за установяване като дължима сумата от 98. 57 лева, с ред на удовлетворение по чл. 722, ал. 1, т. 8, съответно чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ.

По разноските

По аргумент от чл. 84, т. 1 от ГПК, въпреки отхвърляне на исковите в частта на установяването на ред на удовлетворение на публични вземания държавна такса от ищеца по чл. 694, ал. 7 от ТЗ не е дължима, както не са дължими и разноски по чл. 78, ал. 1 от ГПК.

На основание чл. 694, ал. 7 от ТЗ в тежест на ответника следва да бъдат възложени разноските от 50 лева държавна такса по исковата молба в частта на уважените искове (чл. 1) от Тарифа за държавните такси, които се събират от съдилищата по Гражданския процесуален кодекс.

На основание чл. 78, ал. 1 от ГПК по тези искове на ищеца следва да бъде присъдено юрисконсултско възнаграждение в минимален размер по чл. 78, ал. 8, вр. чл. 37, ал. 1 от ЗПП, вр. чл. 25, ал. 1 от Наредба за заплащането на правната помощ – 100 лева.

Присъдените в тежест на ответника сумите ще бъдат събрани от масата на несъстоятелността.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ предявените от Национална агенция за приходите, с адрес гр. София, ул.“****”, срещу „П.Ф.“ ЕАД – в несъстоятелност, с ЕИК **** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Средец“, ул.“****”, искове по чл. 694, ал. 2, т. 1 от ТЗ за установяване поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 1 от ТЗ на предявени и приети в производството по несъстоятелност срещу „П.Ф.“ ЕАД публични държавни вземания.

ПРИЗНАВА за установено по искове по чл. 694, ал. 2, т. 1 от ТЗ на Национална агенция за приходите, с адрес гр. София, ул.“****”, срещу „П.Ф.“ ЕАД – в несъстоятелност, с ЕИК **** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Средец“, ул.“****”, вземане за лихви по чл. 86, ал. 1 от ЗЗД върху възнаграждения за вещи лица, платени от държавния бюджет по чл. 78, ал. 6 от ГПК, установени с изпълнителен лист от 19.07.2016г. по гр.д. № 1018/2015г. на Районен съд – гр. Дупница и изпълнителен лист от 22.12.2016г. по гр.д. № 14/2016г. на Районен съд – гр. Дупница, в общ размер на 98. 57 лева (деветдесет и осем лева и петдесет и седем стотинки), от които 74. 06 лева, възникнали преди откриване на производството по несъстоятелност, с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1 т. 8 от ТЗ, и 24. 51 лева, начислени до 27.08.2020г., с поредност на удовлетворяване по чл. 722, ал. 1, т. 9 от ТЗ.

ОСЪЖДА „П.Ф.“ ЕАД – в несъстоятелност, с ЕИК **** и със седалище и адрес на управление гр. София, район „Средец“, ул.“****”, да заплати по сметка на Софийски градски съд сумата от 50 лева (петдесет лева) държавна такса по исковата молба по делото, на основание чл. 694, ал. 7 от ТЗ, а на Национална агенция за приходите, с адрес гр. София, ул.“****” – сумата от 100 лева (сто лева) разноски за юрисконсултско възнаграждение по чл. 78, ал. 1 от ГПК, като сумите се съберат от масата на несъстоятелността.

В съдебното производство е участвал Т.Д. И., синдик на „П.Ф.“ ЕАД – в несъстоятелност, с адрес на синдика гр. София, бул.“****”.

Решението подлежи на обжалване пред Апелативен съд – гр. София в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски градски съд: _____